

2den Klasses Kød ikke maa forhandles i samme Butik eller opbevares i samme Lager som Kød, der er stemplet som 1ste Klasses. Men i Praksis vil det i Virkeligheden vise sig ganske urimeligt at gennemføre en saadan Bestemmelse.

De øvrige Enkeltheder skal jeg, som sagt, vente med, til vi faar Forslaget til Behandling i det Udvalg, der vil blive nedsat, men hele Lovforslagets Tendens er jo — anderledes er det mig med den bedste Villie ikke muligt at se derpaa — at gøre Vejen fra Producent til Konsument saa lang og besværlig og kostbar som muligt, og det medfører en Række Vanskeligheder for et Erhvervs Udøvere og nødvendiggør Oprettelse af en Masse Embeder, og jeg vil allerede nu sige, at dertil vil vi ikke medvirke, det vil jeg for min Part vende mig imod.

Der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det sikkert med Tiden vil udvikle sig saadan, at Slagterne, paa samme Maade som det er sket i Hovedstaden, mere og mere vil gaa over til at blive Kødhandlere. Ja, det er der ikke den fjerneste Tvivl om; hvis man ad Lovgivningens Vej lægger Slagterne alle tænkelige Hindringer i Vejen, saa vil det før eller senere blive Resultatet. Men det vil ogsaa betyde, at der et et Led mere, Varen skal passere, og det vil igen nødvendigvis medføre en større Udgift paa Vejen fra Producent til Forbruger. Der klages i dette Forhold som i mange andre af Befolkningen, og med stor Ret, over den urimelige Forskel, der er mellem i dette Tilfælde Kreaturets Pris og Kødet's Pris. Man skal ikke fra Lovgivningsmagtens Side gennemføre Foranstaltninger, der nødvendiggør, at denne Prisforskel ikke alene vedblivende er stor, men bliver endnu større og endnu urimeligere for Befolkningen i den kommende Tid.

Jeg vil i Udvalget gerne være med til Bestræbelser for at finde en Ordning af disse Forhold, og jeg haaber, at der i hvert Fald maa komme det Resultat ud af Forhandlingerne, at alt Kød maa komme ind under offentlig Kontrol. I øvrigt skal jeg være villig til at drøfte, hvilke Ændringer i Loven af 1911 det paa nuværende Tidspunkt maatte være rimeligt at foretage.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 24. Februar, Kl. 1, med Dagsorden:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om indenrigs Kødkontrol.

Mødet hævet Kl. 3⁵⁰.

91de Møde.

Onsdag den 24. Februar Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om indenrigs Kødkontrol.

Forhandlingen genoptoges.

J. P. Jensen: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Hedelunds Udtalelser i Gaar vil jeg gerne gøre nogle faa Bemærkninger til det, det ærede Medlem fremsatte, og til Lovforslaget. Jeg staar i denne Sag paa et Forbrugerstandpunkt og er ikke Repræsentant for de offentlige Slagtehus, men jeg betragter mig heller ikke som Repræsentant for Dyr lægerne. Det ærede Medlem Hr. Hedelund sagde et Sted i sin Tale, at Randers-Tilfældet var blevet politisk, var blevet udnyttet politisk. Det ved jeg ikke noget af, men jeg ved i hvert Fald, at der hører mere end almindeligt Mod til at ville forsvare et Tilfælde som Randers-Tilfældet, selv om blot en Brøkdal af det, der er fremkommet, er sandt. Nej, denne Sag faar først politisk Betydning i det Øjeblik, da Landmændene begynder at optræde som Forsvarere for Dyr lægen. Lad være, at det er en Mand af Ære paa alle andre Omraader, men man kan ikke forsvare et Tilfælde som dette, thi det er i den Grad graverende for en kontrollerende Mand, en Mand med Myndighed, som han dog burde være, at han kan opføre sig saaledes. Naar det ærede Medlem angriber Socialdemokratiet for at have udnyttet denne Sag politisk, maa jeg sige, at jeg synes, det ærede Medlem skulde være den sidste, der beskyldte os for at drive Politik paa dette